

ב"ה, גליון קלג אלול תשמ"ח

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה פרשת תזריע

זאת תורת אשר בו נגע הצרעת כי התורה תהיה הרפואה ללמוד תורה לשמה. ונאמר (שם נז.) להורות ביום הטמא וביום הטהור. פי' להורות לעצמו דרך ה' ביום שהוא טמא חלילה לטהר עצמו כנ"ל להגיע ליום הטהור גם שיהיה הלימוד בכוונה לה' אשר לא יבוש ולא יכלם בלימודו לעוה"ב ביום הטמא עתה בגלו' וביום הטהור שיהי' הלימוד הזה חשוב גם ביום ההוא הטהור בביאת משיח בב"א:

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו'. הנראה לרמז בזה ע"ד הנודע בזה"ק כי שם אדם הוא חשיבות ככתוב (בראשית א, כז) בצלם אלהים עשה את האדם. והנה נכון לכל בן דעת להבין כי כל ענין הנגעים וטהרתן אינו חולי טבעי אשר במקרה. וגם כי הכהן אינו רופא להסיר מכאובו ע"י מעשה רקח. אולם מאת ה' בחכמה להסיר האדם מדרכו הרעה יוכיחנו בשבט אפו ובנגעי בני אדם למען ישוב אל ה' וירחמהו ישלח דברו וירפאו. והכהן הוא המלמד לאדם דעת ומוסר השכל כמ"ש (מלאכי ב, ד) כי שפתי כהן ישמרו דעת תורה יבקשו מפיו. והנה מי שהוא בבחי' אדם הוא יקר מאד הנה כאשר יקרהו איזה מעשה לא טוב הוא רק באה במקרה מבחוץ אבל בקרבו יקדש קדוש ישראל ולבבו שלם עם ה' אלהיו רק ע"י עניני עוה"ז באה לו איזה מכשול

עבירה חלילה ולעומתו אמה"כ אדם כי יהיה בעורו מבחוץ איזה נגע והראה אל הכהן ללמדו דרך תשובה כי כל מחלה וכל נגע אשר ידע איש את לבבו נגעי נפשו צריך להראות אל הכהן הוא הצדיק הדור. וצוה הכהן עליו לישב בדד ולהתבודד עם ה'. ושב הכהן פי' גם הכהן צריך לשוב בתשובה מקודם שיבוא להורות לעמו כמ"ש דוד המלך ע"ה (תהלים קיט, עט) ישובו לי יראיך. ר"ל היראים הם מחזירים אותי בתשובה כי באים אלי ללמוד ממני וצריך אני לשוב בתשוב' שלימה מקודם. וזה (ויקרא יד, לט) ושב הכהן. (שם ג) וראה והנה נרפא וגו' כמ"ש (ישעיה ו, י) ושב ורפא לו. וכן אחז"ל יחיד ששב מכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולכך כאשר שב הכהן הנה נרפא הנגע כי כן המנוגע ישוב ורפא לו. אולם כל זה הוא באדם אשר טומאתו באה לו בעורו בחוץ ממקרי העוה"ז וכדומה כמ"ש (ויקרא יג, מד) בראשו נגעו. (שם לז) ואם בעיניו עמד הנגע. אולם לסוף הענין נאמר (ויקרא יד, לב) זאת תורת אשר בו נגע צרעת כאן לא כתיב בעורו רק בו. ר"ל אדם כזה אשר בו ובמה שבתוכו הנגע זהו חולי רעה מאד כי לטהר פנימיות הלב מהנגעים צריך עבודה רבה מאד ותשובה יתירה להרבות בתורה ומעש"ט לש"ש. כי יש לך אדם אשר יאמר לנפשו שלום ויתברך בלבבו לאמר הלא חכם אני ועוסק בתורה בכל יום ויום ובכ"ז רע לבבו בקרבו ותוכו מלא רע נגעי' מתאוות והרהורים רעים ר"ל. ובאדם כזה גם לימוד התורה נתבטל אצלו ברוב הבלי העולם והוא הנקרא בטלן כמ"ש בגמ' (פסחים ד, ב) מדאורייתא בביטול בעלמא סגי כי חלילה מילי דאורייתא נתבטלו ע"י הבלים ושטות של מילי דעלמא וביטול שייך בדבר הידוע כמו בחמץ בביטול בעלמא סגי. וז"ש (אבות א, ה) ובוטל מדברי תורה וסופו וכו' ר"ל בחי' ביטול כזה כמבואר במ"א. וז"ש חכז"ל (ברכות ה, א) פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה. איננו כפשוטו כי את אשר לא למד איננו צריך חיפוש רב. רק הפי' כי נתבטל הד"ת אשר למד וכאין הוא כנ"ל. אך התקנה לזה הוא לטהר נפשו בתשובה שלימה קודם כל לימוד למען יתעורר רוח ה' אשר בקרבו להרבות בדחילו ורחימו על ידי הלימוד כזה יוכל איזה דרך לעבוד את ה' ולא ללמוד לפטור

מעליו חק המלך רק שיביאנו הלימוד לעצות טובות בדרכי השם כי זהו לשון תורה שמורה לו הדרך ונקראים בזוה"ק תרי"ג עיטין. וז"ש אומרים (בתפילת שמו"ע) השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך. וז"פ (ויקרא יד, לב) זאת תורת אשר בו נגע הצרעת כי התורה תהיה הרפואה ללמוד תורה לשמה. ונאמר (שם נז.) להורות ביום הטמא וביום הטהור. פי' להורות לעצמו דרך ה' ביום שהוא טמא חלילה לטהר עצמו כנ"ל להגיע ליום הטהור גם שיהיה הלימוד בכוונה לה' אשר לא יבוש ולא יכלם בלימודו לעוה"ב ביום הטמא עתה בגלו' וביום הטהור שיהי' הלימוד הזה חשוב גם ביום ההוא הטהור בביאת משיח בב"א:

(המשך אי"ה בגליון הבא)